

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 października 2018 r. A. S. wniosła przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w N. w o zapłatę kwoty 17940,78 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 9279,12 zł od dnia 11 września 2018 roku do dnia zapłaty, 8661,66 zł od dnia 20 września 2018 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu. Powódka dochodzi zapłaty wynagrodzenia za usługi szkoleniowe, zorganizowanie eventu w P. i prowadzenia mediów społecznościowych.

Nakazem zapłaty z dnia 29 października 2018 r. Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwana wniosła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Podniosła zarzut niewykonania zobowiązania.

W toku procesu strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą „O. la” w marcu 2017 r. podjęła z pozwaną będącą producentem dermokosmetyków stałą współpracę w zakresie wprowadzenia na rynek produktów oferowanych przez pozwaną. Pozwana zaczęła współpracę z siecią drogerii o nazwie H., gdzie dostarczała do sprzedaży w nich swoje produkty kosmetyczne. Wprowadzenie produktów pozwanej do sieci drogerii H. odbyło się za pośrednictwem G. S., który skojarzył powódkę z pozwaną. Starania nad wprowadzeniem marki produktów pozwanej do drogerii H. trwały dwa lata. Czynności w tym zakresie u przedstawicieli drogerii wykonywał G. S. oraz powódka. W dalszej perspektywie G. S. i powódka mieli otrzymywać od pozwanej określony udział ze sprzedaży kosmetyków pozwanej w drogeriach H.. Powódka miała zająć się działaniami marketingowymi. Miała przekazywać informację o produktach oraz ich funkcjonalności, zastosowaniu i zaletach, w każdej z placówek H., reklamując jednocześnie markę T.. W tym celu pozwana zamówiła u powódki cykl szkoleń w drogeriach na terenie całej Polski. Powódka miała też prowadzić inne czynności marketingowe, jak uaktualnianie strony F. i utworzenie I. pozwanej oraz miała za zadanie obsługiwać, zgodnie z zamówieniami pozwanej, eventy w różnych miejscowościach z udziałem hostess. (...) miały być przeprowadzone w placówkach H. wobec zatrudnionych w nich osób (kierowników sklepów i pozostałych sprzedających według listy sklepów uzgadnianych na bieżąco z M. K. (1) - prezesem zarządu pozwanej). (...) powódka miała przeprowadzać za pośrednictwem G. S., co się odbyło za akceptacją pozwanej. Miał on jeździć do drogerii H., przeprowadzać szkolenia, zostawiać ulotki, foldery, wizytówkę z kontaktem do siebie, w niektórych miejscach miał zostawiać testery. Za przeprowadzenie szkolenia ustalono początkowo wynagrodzenie na kwotę 300 zł. W toku współpracy strony uzgodniły nowe zasady rozliczenia szkoleń prowadzonych w punktach sprzedaży. Rozmowy były prowadzone pomiędzy powódką, G. S. i prezesem pozwanej M. K. (1). Ustalono, że jeśli w jednym mieście jest kilka sklepów to szkolenia będą płatne: 400 zł z pierwszą drogerią i 200 zł za kolejne sklepy w mieście.

Powódka przystąpiła do wykonywania ww. usług marketingowych na rzecz pozwanej. Rozpoczęła prowadzenie mediów społecznościowych pozwanej. Zamieszczała m.in. posty na FB, I., zamieszczała wykonane przez siebie posty, fotografie i grafiki, hasła reklamowe itd.

Powódka zorganizowała eventy w C., G., P.. Do tych celów zatrudniała m.in. hostessy.

G. S. w okresie letnim jeździł do kilkudziesięciu drogerii H. na terenie całej Polski, przeprowadzając szkolenia wobec zastanych na miejscu pracowników drogerii. Z uwagi na okres urlopowy nie zastawał wszystkich pracowników sklepu. (...) odbywały się częściowo na zapleczu, a częściowo na terenie sprzedażowej drogerii. G. S. informował pracownice o produktach, korzystał z materiałów szkoleniowych – prezentacji stworzonej przez powódkę z wykorzystaniem informacji o produktach przekazanych przez pozwaną. Zostawiał ulotki, foldery, wizytówkę z kontaktem do siebie, zawieszki, w niektórych miejscach zostawiał testery. W przypadku gdy drogeria nie dysponowała jeszcze testerami,

nabywał w drogerii dany kosmetyk pozwanej, który miał służyć jako tester. Powódka opłacała koszty noclegów w hotelach i dojazdów G. S. w celu zrealizowania szkoleń w drogeriach. G. S. dokumentował wykonanie szkolenia robiąc fotografie produktów pozwanej na półkach sklepowych oraz przekazując powódce informacje w związku z pobytem w drogerii. Na tej podstawie powódka wykonywała raporty z przeprowadzonych szkoleń i wystawiała faktury na pozwaną.

W dniu 19 lipca 2018 roku powódka wystawiła na pozwaną fakturę vat nr (...) na kwotę 13997,40 zł z tytułu prowadzenia mediów społecznościowych, materiałów szkoleniowych i szkolenia część 1. Faktura została zapłacona przez pozwaną.

W dniu 24 sierpnia 2018 roku powódka wystawiła na pozwaną fakturę vat nr (...) na kwotę 3136,50 zł z tytułu przeprowadzenia szkoleń w 10 drogeriach H. zgodnie ze sprawozdaniem. Faktura została zapłacona przez pozwaną.

W dniu 24 sierpnia 2018 roku powódka wystawiła na pozwaną fakturę vat nr (...) na kwotę 3800,02 zł z tytułu przeprowadzenia eventu w C. dnia 23 sierpnia w drogerii H. oraz przeprowadzenia eventu w (...) sierpnia. Faktura została zapłacona przez pozwaną.

W dniu 24 sierpnia 2018 roku powódka wystawiła na pozwaną fakturę vat nr (...) na kwotę 3136,50 zł z tytułu przeprowadzenia szkoleń w 10 drogeriach H.. Faktura została zapłacona przez pozwaną.

Dowód:

- wydruk z (...) powódki k.11,
- wydruk KRS pozwanej k.12-15,
- lista sklepów nr 1 k.15,
- lista sklepów nr 2 k.16-21 verte,
- faktura nr (...) wraz z potwierdzeniem zapłaty k.80-84,
- faktura nr (...) wraz z potwierdzeniem zapłaty k.85-86,
- faktura nr (...) wraz z potwierdzeniem zapłaty k.87-88,
- faktura nr (...) wraz z potwierdzeniem zapłaty k.89-90,
- wydruki M. k.22-79,
- materiały szkoleniowe wraz z katalogiem produktów pozwanej k.179,
- drafty wizytówek k.317,
- korespondencja mailowa z dnia 21.07.2018 r. k.323- 324,
- materiały szkoleniowe k.337-341,
- zeznania świadka U. D. k.606-608
- zeznania świadka M. S. (1) k.610-612,
- zeznania świadka M. P. k.629-631,
- zeznania świadka B. B. k.633-634,
- zeznania świadka A. Marszałek k.637-638,

- zeznania świadka P. S. k.640-645,
- zeznania świadka M. G. k.650-653,
- zeznania świadka K. C. k.657-658,
- zeznania świadka M. S. (2) k.660-661 verte,
- zeznania świadka I. D. k.663-664,
- zeznania świadka M. M. (1) k.666-667,
- zeznania świadka M. K. (2) k.676-678 verte,
- zeznania świadka E. C. k.680-682,
- zeznania świadka M. K. (3) k.684-687,
- zeznania świadka S. Ł. k.691-693,
- zeznania świadka M. N. (M.) k.695-697 verte,
- zeznania świadka K. C. k.754-755,
- zeznania świadka G. S. k.744-746,
- zeznania świadka K. B. k.772-773,
- zeznania świadka W. D. k.775-777,
- zeznania świadka I. D. k.788-789,
- zeznania powódki 806-808,
- zeznania za pozwaną M. K. (1) k.808-811.

Na końcu sierpnia 2018 roku pozwana po spotkaniu z inwestorami zaczęła mieć wątpliwości co do budżetu, jakim dysponuje na opłacenie działań marketingowych powódki.

Powódka liczyła na dalszą współpracę planując posty na F. oraz dotyczące kolejnych szkoleń. Przedłożyła pozwanej projekt umowy zredagowany przez prawnika i zaproponowała pozwanej zawarcie umowy na piśmie, co jednak nie doszło do skutku.

Powódka w dalszym ciągu wykonywała czynności marketingowe na rzecz pozwanej, w tym szkolenia za pośrednictwem G. S..

W dniu 3 września 2018 roku powódka wystawiła na pozwaną fakturę vat nr (...) na kwotę 9279,12 zł za przeprowadzenie szkoleń w 40 drogeriach H., zgodnie z załączonym sprawozdaniem (pierwsza drogeria w mieście - 400 zł, każda kolejna 200 zł, event w P., prowadzenie mediów społecznościowych przez okres jednego miesiąca. Termin płatności faktury został wskazany na 7 dni.

W dniu 13 września 2018 roku powódka wystawiła na pozwaną fakturę vat nr (...) na kwotę 8661,66 zł za przeprowadzenie szkoleń w 64 drogeriach H., zgodnie z załączonym sprawozdaniem (pierwsza drogeria w mieście - 400 zł, każda kolejna 200 zł) oraz testery. Termin płatności faktury został wskazany na 7 dni.

Dowód:

- protokoły k.342-385,
- wiadomość e-mail z dnia 20.08.2018 r. k.211,
- wiadomość e-mail z dnia 27.08.2018 r. k.212-213,
- wiadomość e-mail z dnia 27.08.2018 r. k.214,
- wiadomość e-mail z dnia 27.08.2018 r. k.215-216,
- wiadomości sms pomiędzy powódką a M. K. (1) k.217,
- wiadomość e-mail z dnia 27.07.2018 r. z załączonymi materiałami szkoleniowymi k.218-221,
- korespondencja mailowa z dnia 27.07.2018 r. k.302-303,
- wiadomości sms pomiędzy powódką a M. K. (1) dot. materiałów szkoleniowych k.222,
- wydruki rozmów na M. z sierpnia i września 2018 r. k.224-263,
- korespondencja mailowa z 16 i 17.08.2018 r. k 319-320,
- e-mail z dnia 3 września 2018 k.91,
- wydruk M. k. 92, - faktura (...) k.93,
- sprawozdanie ze szkoleń k.95-96 verte,
- zrzut z ekranu facebook k.100-105 verte,
- plan facebook – terminy wrzesień k.178,
- faktura (...) k.106,
- e-mail z dnia 13 września 2018 k.107,
- sprawozdanie ze szkoleń k.108-112 verte,
- faktury za testery k.113-117,
- wyciąg z rejestru Vat pozwanej k.435,
- zeznania świadka U. D. k.606-608
- zeznania świadka M. S. (1) k.610-612,
- zeznania świadka M. P. k.629-631,
- zeznania świadka B. B. k.633-634,
- zeznania świadka A. Marszałek k.637-638,
- zeznania świadka P. S. k.640-645,
- zeznania świadka M. G. k.650-653,

- zeznania świadka K. C. k.657-658,
- zeznania świadka M. S. (2) k.660-661 verte,
- zeznania świadka I. D. k.663-664,
- zeznania świadka M. M. (1) k.666-667,
- zeznania świadka M. K. (2) k.676-678 verte,
- zeznania świadka E. C. k.680-682,
- zeznania świadka M. K. (3) k.684-687,
- zeznania świadka S. Ł. k.691-693,
- zeznania świadka M. N. (M.) k.695-697 verte,
- zeznania świadka K. C. k.754-755,
- zeznania świadka K. B. k.772-773,
- zeznania świadka W. D. k.775-777,
- zeznania świadka I. D. k.788-789,
- zeznania świadka G. S. k.744-746,
- zeznania powódki 806-808,
- zeznania za pozwaną M. K. (1) k.808-811,

Pozwana zaczęła zalegać z płatnościami na rzecz powódki.

W dniu 20 września 2018 roku pełnomocnik powódki wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 17940,78 zł wynikającej w opisanych wyżej a nieopłaconych faktur Vat wystawionych przez powódkę na pozwaną.

W dniu 21 września 2018 roku pozwana pozbawiła powódkę uprawnień do prowadzenia strony T. oraz mediów społecznościowych. Od tego czasu powódka nie wykonywała czynności w tym zakresie z uwagi na brak uprawnień administratora strony.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 21.09.2018 r. k.118,
- zeznania powódki 806-808,
- zeznania za pozwaną M. K. (1) k.808-811.

Pozwana odmówiła zapłaty za faktury za szkolenia, ponieważ według niej one się nie odbyły. Wezwaniem do zapłaty z dnia 15 października 2018 roku pozwana wezwała powódkę do zapłaty kwoty 20453,44 zł tytułem nienależnie zapłaconego powódce przez pozwaną wynagrodzenia z uwagi na fakt niewykonania przez powódkę czynności wskazanych w fakturze (...) (do zwrotu kwota 13977,40 zł), 19- (...) (do zwrotu kwota 2952 zł), 19- (...) (do zwrotu kwota 1900 zł) oraz 19- (...) (do zwrotu kwota 1881,90 zł).

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 10.09.2018 r.279-284,
- wiadomość e-mail z dnia 14.09.2018 r. k.258-288,
- korespondencja mailowa z przedstawicielem Dr. M. k.289-298,
- wiadomości sms między powódką a A. Ł. k.299-301,
- mail z H. z dnia 28.09.2018 r. k.
- wydruk informacji H. – lista kierowników drogerii k.321-322
- wezwanie do zapłaty k.119,
- e-mail z dnia 21.09.2018 i 9.10.2018 k.120, 122-123,
- zgoda na mediację k.121,
- przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 15.10.2018 r. k.142-143,
- odpowiedź na wezwanie do zapłaty z dnia 30.10.2018 r.k.141,
- akt notarialny z dnia 12 grudnia 2018 r. k. 264-278;
- zeznania za pozwaną M. K. (1) k.808-811,

Po wytoczeniu powództwa w niniejszej sprawie M. K. (1) obdzwoił sklepy, które widniały na raporcie ze szkoleń z zapytaniem czy szkolenia się odbyły. Powódka także obdzwoiła sklepy, w których przeprowadzane były szkolenia i poprosiła o podpisanie protokołów ze szkoleń. G. S. liczył na dalszą współpracę z pozwaną, w tym celu kontaktował się telefonicznie z prezesem zarządu pozwanej. Pozwana nie podjęła dalszej współpracy z G. S..

Dowód:

- stenogramy rozmów k.145 i nast.
- wiadomość e-mail z dnia 21.09.2018 r. k.118,
- protokoły k.342-385,
- nagranie rozmowy telefonicznej z G. S. – k. 804;
- zeznania świadka G. S. k.744-746,
- zeznania powódki 806-808,
- zeznania za pozwaną M. K. (1) k.808-811.

Stan faktyczny ustalono w oparciu o złożone przez strony dokumenty prywatne, m. in. w postaci faktur VAT, wezwań do zapłaty oraz wydruki korespondencji mailowej pomiędzy stronami i dokumentację fotograficzną, zapisy rozmów telefonicznych. Autentyczność tych dokumentów nie była ostatecznie kwestionowana przez strony, które wyciągały z nich jedynie częściowo odmienne wnioski. Przy czym pozwana ostatecznie nie sprzeciwiła się dopuszczeniu dowodu z zapisu rozmowy telefonicznej złożonej na ostatniej rozprawie.

Jak szczerze i prawdziwie ocenił sąd zeznania świadka G. S.. Jego wiarygodności nie dyskredytuje w szczególności treść nagrania rozmowy telefonicznej z prezesem pozwanej, złożonego na ostatniej rozprawie. Wręcz przeciwnie, w ocenie sądu potwierdza ona wiarygodność świadka, a nadto powódki, która zeznawała przed odtworzeniem na rozprawie

zapisu tej rozmowy. Wbrew twierdzeniom pozwanej nie wynika z niej, iż świadek niejako przyznał się do niewykonania szkoleń. Tłumaczy natomiast przyczynę niestawiennictwa świadka na szeregu rozpraw w tut. Sądzie oraz przed sądem wezwanym. Z treści zarejestrowanej rozmowy wynika bowiem, że z uwagi na poczynione starania na wprowadzenie marki pozwanej do sieci drogerii, świadek liczył na dalszą współpracę z pozwaną, mimo że ta zakończyła współpracę z powódką oraz mimo konfliktu stron procesu (zważywszy że zgodnie z pierwotnymi ustaleniami z pozwaną miał on otrzymywać określony udział ze sprzedaży kosmetyków). Ukazuje także poziom desperacji świadka, który gotów był – w razie podjęcia dalszej współpracy z pozwaną – zasłonić się przed sądem tajemnicą handlową, celem uniknięcia składania zeznań.

Od pozostałych świadków – pracowników galerii zawnioskowanych przez strony odebrano, za zgodą stron, zeznania na piśmie, przy czym świadkowi zawnioskowani powódkę potwierdzili wykonanie spornych szkoleń przez powódkę za pośrednictwem G. S.. Treść ich zeznań wzajemnie korespondowała ze sobą i pozostałym materiałem dowodowym, w tym dowodem z raportów i protokołów ze szkoleń, a także zeznaniami świadka G. S. i powódki. O ich wiarygodności świadczy również to, że nie są w żaden sposób powiązani ze stronami procesu. Treść zeznań świadków zawnioskowanych w sprzecznie przez pozwaną nie potwierdziła zarzutu nienależytego wykonania bądź niewykonania przez powódkę zobowiązania, w zakresie dotyczącym szkoleń objętych spornymi fakturami, nie znalazł on bowiem odzwierciedlenia w zebranych materiałach dowodowych. Ujemne skutki procesowe zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu (art. 6 k.c.) obciążają w tym zakresie pozwaną.

Sąd pomocniczo traktował dowód z przesłuchania stron. Zeznania powódki oceniono jako wiarygodne w całości. Treść jej zeznań, iż świadek G. S. pokładał nadzieję w dalszej współpracy z pozwaną, z uwagi na znaczny nakład pracy poświęcony na wprowadzenie marki do drogerii H., potwierdza zapis rozmowy telefonicznej, który został odtworzony po przesłuchaniu powódki i nie był jej uprzednio znany. Zeznania przedstawiciela pozwanej sąd ocenił jako wiarygodne jedynie częściowo, to jest w zakresie w jakim one korespondują z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym. Jako gołosłowne i przede wszystkim stworzone na potrzeby procesu sąd ocenił zeznania M. K. (1), iż to od jednego z bliżej nieokreślonych inwestorów, który miał się udać do jednej z drogerii, prezes pozwanej miał powziąć wiedzę, że sporne szkolenia nie zostały wykonane. Rozmowy telefoniczne z pracownikami drogerii, które prezes pozwanej przeprowadził po wytoczeniu powództwa w niniejszej sprawie, zostały przeprowadzone w sposób tendencyjny, bez uprzedzenia, że są przez niego nagrywane i zostaną złożone w sądzie; zawnioskowani świadkowie zasadniczo nie potwierdzili tych rozmów, nie pamiętali ich, albo nie wiedzieli, z kim rozmowa się odbyła. Przy czym treść przesłuchania prezesa pozwanej nie wykazała zgłaszanych zarzutów odnośnie niewykonania usług przez powódkę wskazanych konkretnie w spornych fakturach. Ujemne skutki procesowe zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu (art. 6 k.c.) obciążają w tym zakresie pozwaną.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w przeważającej części.

Powódka dochodziła w niniejszej sprawie zapłaty wynagrodzenia z tytułu nieopłaconych przez pozwaną faktur za przeprowadzone na rzecz pozwanej usługi szkoleniowe, w tym zakup testerów, zorganizowanie eventu w P. i prowadzenie mediów społecznościowych, objętych fakturami VAT nr (...) (k. 93) i nr (...) (k. 106). Wcześniejsze faktury, za podobne usługi, w tym zorganizowanie eventu w C., zostały przez pozwaną opłacone. Mimo że ostatecznie strony nie zawarły umowy na piśmie, gdyż nie wyraziła na to zgody pozwana, to niewątpliwie strony łączyła niesformalizowana na piśmie umowa o świadczenie usług, na mocy której powódka świadczyła usługi polegające na przeprowadzeniu szeregu szkoleń w drogeriach, prowadzenie mediów społecznościowych, w tym FB i I., a także organizację przez powódkę eventów z udziałem hostess. Działania te miały na celu promocję marki pozwanej.

Dlatego podstawą uwzględnienia w części żądań powódki jest przepis art. 734 § 1 k.c. oraz przepis art. 735 § 1 i 2 k.c. Zgodnie z treścią tych przepisów przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie. Jeżeli nie

ma obowiązującej taryfy, a nie umówiono się o wysokość wynagrodzenia, należy się wynagrodzenie odpowiadające wykonanej pracy. Z treści art. 735 § 2 k.c. wynika zatem, że w pierwszej kolejności przysługuje wynagrodzenie w umówionej wysokości, jeśli jej nie uzgodniono według obowiązującej taryfy, a w przypadku braku również tego, wynagrodzenie odpowiadające wykonanej pracy (tak Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 21 czerwca 2013 r., V ACa 745/12, LEX nr 1339354).

Pozwana nie kwestionowała wysokości wynagrodzenia, podniosła natomiast, że usługi nie zostały przez powódkę wykonane, albo wykonane zostały w sposób nienależyty.

Usługi świadczone przez powódkę należy zakwalifikować jako zobowiązania starannego działania. Cechą istotną umowy o świadczenie usług jest **staranność w wykonywaniu czynności**. Wynikiem takiej staranności nie musi być rezultat, który jest dziełem. **Wynagrodzenie jest należne, nawet gdy zachowano wymaganą staranność lecz wynik pracy nie jest taki, jaki był zakładany przez zleceniodawcę** (art. 735 i 744 k.c.) – tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2017 r., I UK 488/15, LEX nr 2258059. Jak słusznie wskazano w wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 26 marca 2013 r., III AUa 87/13, LEX nr 1409435, istota umowy zlecenie zasadza się w ustaleniu, iż jest to umowa starannego działania. Oznacza to, iż do oceny wykonania umowy konieczne jest nie osiągnięcie określonego rezultatu, lecz starania w celu osiągnięcia tego wyniku. Tym samym w przypadku umowy zlecenia ocenie podlega nie konkretnie osiągnięty cel, ale czynności zmierzające do jego osiągnięcia oraz staranność ich wykonania. Kolejnym z kryteriów rozróżnienia umowy o dzieło od umowy zlecenia jest też kryterium podmiotowe. W przypadku umowy zlecenia cechy osobowe zleceniobiorcy nie są tak istotne. Prowadzi to do wniosku, iż w przypadku umowy zlecenia osobiste wykonanie zamówienia nie ma tak istotnego znaczenia, jak w przypadku umowy o dzieło. Zgodnie z poglądem Sądu Najwyższego, wyrażonym w wyroku z dnia 4 października 2006 r., sygn. akt II CSK 117/06, treść zobowiązania dłużnika pozostaje w ścisłej zależności od natury stosunku prawnego. Jeżeli osiągnięcie rezultatu określonego w celu zawarcia umowy uzależnione jest od wielu już istniejących lub innych mających nastąpić zdarzeń oraz czynników zewnętrznych, leżących poza oddziaływaniem dłużnika, to z reguły podejmuje on zobowiązanie starannego działania. W zobowiązaniach starannego działania podjęcie przez dłużnika wymaganych czynności przy zachowaniu wiążącego go stopnia staranności oznacza, że dłużnik wykonał zobowiązanie, pomimo iż nie osiągnięto rezultatu określonego w celu umowy.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy uznać należy, iż powódka istotnie wykonała czynności polegające na przeprowadzeniu szkoleń ujętych w fakturach i raportach, we wskazanych tam drogeriach, czyniła to za pośrednictwem swojego podwykonawcy, G. S., pokrywając także koszty jego noclegów i dojazdów. Odbywało się to za akceptacją pozwanej. Zakupiła testery, gdy drogerie jeszcze nimi nie dysponowały. Koszt zakupu nie był kwestionowany przez pozwaną. Zorganizowała event w P.. Powódka prowadziła także media społecznościowe pozwanej. (...) na rzecz pozwanej prowadziła do 20 września 2018 r., gdyż 21 września 2018 roku pozwana pozbawiła ją uprawnień administratora. Uniemożliwiając tym samym zamieszczenie postów.

W rozpoznawanej sprawie nie potwierdziły się zarzuty pozwanej w zakresie niewykonania, czy też nienależytego wykonania zobowiązania w zakresie usług szkoleniowych, czy eventów. W ocenie sądu treść zeznań świadków i przesłuchania stron, o czym była mowa wyżej przy okazji oceny dowodów, była wystarczająca, aby wykazać, że szkolenia faktycznie się odbyły. Zwraca uwagę, że powódka, jak i jej współpracownik G. S. byli żywotnie zainteresowani kontynuowaniem współpracy z pozwaną, gdyż liczyli w dalszej perspektywie na udział w zysku od sprzedaży kosmetyków pozwanej (co było objęte pierwotnymi ustaleniami z pozwaną). Przed cyklem szkoleń w drogeriach G. S. 2 lata zajmował się negocjacjami z przedstawicielami H., co miało na celu wprowadzenie marki do sieci drogerii. Wymagało to niewątpliwie znacznego zaangażowania i nakładu pracy. Z tych przyczyn nie sposób uznać, że powódka czy działający na jej rzecz G. S. wykonywali wspomniane usługi w sposób nierzetelny, niestaranny. Tym bardziej, aby w ogóle ich nie wykonali.

Zarzut dotyczący organizacji eventu w C. nie ma znaczenia dla sprawy, gdyż sporna faktura z dnia 3.09.2018 r. (k. 93) dotyczy eventu w P.. Pozwana natomiast opłaciła wcześniejszą fakturę za event w C.. Podobnie opłaciła cykl wcześniejszych szkoleń, mimo że nie różniły się co do sposobu wykonania z tymi będącymi przedmiotem sporu. Kwota

za sporne szkolenia i event odpowiada umówionemu wynagrodzeniu. Pozwana powołała się jedynie na wezwanie do zapłaty kwot wynikających z wcześniej opłaconych faktur, ale nie zgłosiła w tym zakresie zarzutu potrącenia wierzytelności wzajemnych.

Do usług znajdzie zastosowanie art. 742 k.c. dotyczący zwrotu wydatków i nakładów. W świetle poczynionych ustaleń wystawione faktury obejmują rzeczywiście zakupione i refakturowane na pozwaną testery. Koszt testerów nie był ostatecznie kwestionowany przez pozwaną, co wynika z zeznań prezesa pozwanej na rozprawie.

Częściowo natomiast potwierdził się zarzut niewykonania zobowiązania w zakresie usługi prowadzenia mediów społecznościowych w okresie września 2018 roku. Zgodnie z poczynionymi ustaleniami od 21 września 2018 roku powódka nie wykonywała żadnych czynności w tym zakresie, gdyż pozwana pozbawiła ją uprawnień administratora. Traktować to należy jako dorozumiane wypowiedzenie umowy, do czego pozwana miała zresztą prawo. Strony nie można bowiem pozbawić prawa do wypowiedzenia zlecenia (usług) z ważnych powodów. Współpraca stron zwłaszcza w zakresie promocji marki kosmetyków pozwanej powinna opierać się na wzajemnym zaufaniu, a wobec narastającego konfliktu stron nie sposób wyobrazić sobie, że powódka miała w dalszym ciągu promować pozwaną w mediach społecznościowych. To upoważniało do wypowiedzenia umowy powódce z ważnych powodów.

Powódka faktycznie wykonała świadczone usługi w zakresie mediów społecznościowych (pozycja 4. faktury z 3.09.2018 r.) przez pierwsze 20 dni miesiąca września 2018 roku. Stąd po rozwiązaniu umowy, kiedy faktycznie tych czynności nie wykonywała i nie mogła nawet wykonać wobec braku uprawnień administratora, wynagrodzenie za pozostałe 10 dni września 2018 r., odpowiadające 1/3 umówionego wynagrodzenia z tego konkretnie tytułu, jest niezasadne. 1/3 z kwoty 1845 zł wynosi 615 zł. Odejmując kwotę 615 zł od kwoty ww. spornej faktury, daje to wynik 8.664,12 zł.

Reasumując, należało zasądzić na rzecz powódki kwotę należności wynikających z obu spornych faktur, pomniejszoną o wspomnianą kwotę 615 zł. Różnica kwoty dochodzonej pozwem i 615 zł wynosi 17325,78 zł, którą zasądzono w pkt I sentencji z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 8.664,12 zł od dnia 11 września 2018 r. do dnia zapłaty,
- 8.661,66 zł od dnia 20 września 2018 r. do dnia zapłaty,

to jest od dnia następnego, po którym upływał termin płatności faktur objętych postępowaniem (art. 481 § 1 k.p.c.).

Dalej idące powództwo oddalono (pkt II).

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje postawę prawną w art. 100 zdanie pierwsze k.p.c. i stosunkowo je rozdzielono, mając na uwadze, że powódka wygrała proces w 97%, a pozwana utrzymała się z obroną w 3%.

Powódka złożyła spis kosztów, przy czym w ocenie sądu celowe koszty procesu powódki zamykają się kwotą **(...).04 zł**, a przy tym nie przekraczają sześciokrotności stawki minimalnej zawodowego pełnomocnika. Są to wskazane w piśmie powódki z dnia 10 grudnia 2020 r. (k. 819 i nast.) w pkt 1 koszty opłat sądowej i skarbowych (powódką reprezentował również substytut pełnomocnika głównego, koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa substytucyjnego jest zasadny). Niewykorzystane zaliczki uiszczone przez powódkę zostały jej zwrócone po ostatecznej rozprawie przez przewodniczącą, dlatego kosztów jak w pkt 2 i 3 ostatecznie powódka nie poniosła. Zasadne są także wszystkie koszty przejazdów powódki i jej pełnomocnika do sądu wezwanego jak w pkt 4 pisma, z wyjątkiem niewykazanych i nieuzasadnionych kosztów podróży pełnomocnika – cena biletu 759,53 zł, najprawdopodobniej lotniczego. Powódka nie wykazała przy tym, że pełnomocnik nie mógł powrócić razem z powódką jednym środkiem transportu jak to uczyniono w przypadku poprzedniej rozprawy. Z uwagi na zachowanie zasad bezpieczeństwa po wprowadzeniu stanu epidemii, czy komfort podróży zasadne były koszty użycia samochodu i autostrad na trasie S. – W. – S.. Powódka mogła przypuszczać, że świadek przez nią zawnioskowany stawi się na rozprawie w sądzie wezwanym, zwłaszcza że sama go o tym powiadamiała. Przyczyna nieodbierania wezwań przez świadka na rozprawie

wynika z treści nagrania rozmowy telefonicznej z pozwaną, co zostało już wcześniej omówione. Zasadne są także koszty wynagrodzenia pełnomocnika jak w pkt 5. Z uwagi na szczegółowe przytoczenie podstaw prawnych w spisie kosztów powódki, zbędne jest ich powielanie przez sąd, który w tym zakresie odsyła do ww. pisma powódki, przyjmując w zaakceptowanym zakresie wyliczenia powódki ze wskazaniem podstaw za własne. 97% z kwoty (...)04 zł daje 5996 zł.

Na poniesione przez pozwaną koszty złożyło się wynagrodzenia pełnomocnika w stawce minimalnej adekwatnie do wartości sporu zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, opłata skarbową od pełnomocnictwa –17 zł, razem 3617 zł, z czego 3% to kwota 109 zł.

Po wzajemnym skompensowaniu kosztów, na dobro powódki zasądzono kwotę 5887 zł (5996 zł – 109 zł).

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w pkt III sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)